

производство, което било станало по углавното дѣло на Бургасъ. Окръженъ Сждъ, ходатайствувамъ да обърнете строго внимание върху показанията на В. Ставревъ, които е далъ при слѣдственното производство подиръ самия бунтъ. Отъ тия показания ще видите, че свидѣтеля не е видѣлъ К. Поппова да е участвувалъ въ тоя прѣвратъ; а сжщо и отъ показанията на Иванова, които сж записани на листъ 151, ще видите, че свидѣтеля казва, какво К. Попповъ е само прѣписвалъ книжята, безъ да е правилъ друга работа. Като се установява, гда сждии, че Попповъ е участвувалъ въ Бургазския бунтъ, казвамъ, че той дѣйствително е участвувалъ, но не въ качество на главатаръ, на дѣецъ, а просто като едно лице, на което е било заповѣдано, разбира се, подъ страхъ на наказание, подъ страхъ на отговорность, билъ е принуденъ да приеме върху си тая длъжность на секретаръ, на така нарѣченого тогава, приврѣменно правителство. Щомъ се установява прѣдъ васъ, че той е зималъ участие въ Бургазския бунтъ, по принуждение, подлѣжи да бжде наказанъ по чл. 42, въ свързка съ чл. 55 отъ Отоманския наказателенъ законъ. Тукъ, гда сждии, относително К. Поппова, азъ считамъ за длъжность да констатирамъ прѣдъ васъ слѣдующето. Вижда се, че при съставянието на самия обвинителенъ актъ, относително К. Попова, отъ страна на прѣдставителя на прокурорския надзоръ, се отпуснало отъ прѣдъ видъ, че у насъ за всичкигъ бунтове отъ 9 Августъ до Ст.-Загорското приключение, сжществува рѣшение на Нар. Събрание отъ 1888 год., което е утвърдено отъ Негово Царско Височество и въ което се казва, че се амнистиратъ всички политически прѣстѣпници забъркани въ приключенията на 9-ий Августъ, въ Руссе, Силистра, Бургасъ и Ст.-Загора, съ исключение на главатаритъ и инициаторитъ. Щомъ се установява, че К. Попповъ не е главатаръ и инициаторъ, азъ мисля, че погрѣшно се иска наказанието му въ бунта. Но ако се възрази отъ страна на г-на прокурора, че има доказателства — при всичко, че азъ не ги виждамъ — които да доказватъ, че К. Попповъ е билъ главатаръ на това прѣстѣпление, азъ ще ходатайствувамъ да се установи слѣдующето. Въ самия обвинителенъ актъ е казано, че К. Попповъ е на 25 години, а извѣстно ви е, че Бургазския бунтъ стана на 23 Октомврий 1886 год.; извѣстно ви е тѣй сжщо началото, че на всѣки единъ виновенъ, когато се налага наказание за извършено нѣкакво си прѣстѣпление, зима се въ внимание